

עטרת שרוב

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרון בארה"ק, רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
בנטיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פרשת עקב

בס"ד, עש"ק פרשת עקב
י"ט אב תשע"א - שנה ב' גליון פ"ד

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

ירושלים	6:43	7:56	8:35
בני ברק	6:59	7:58	8:32
ניו יורק	7:30	8:30	9:02
מונטריאל	7:40	8:41	9:13

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מִה הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ שָׁאֵל מַעֲמֶךָ כִּי אִם לִירָאָה אֶת הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכֶיךָ וּלְאַהֲבָה אֶת הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ (י.יב).

אלא הנראה, לומר שיראה מרמז שצריך לזהר שלא יעברו על מצוות לא תעשה, ולכן כתוב 'ללכת בכל דרכיו' שילכו בדרך השם שלא יעברו על לא תעשה, אבל אהבה שהוא מרמז על מצוות עשה, ובוה צריך לעשות מעשה בפועל, ולכן כתוב 'לעבד' שהוא מעשה.

והנה כתוב 'ראשית חכמה יראת הו"ה' (תהילים קיא י) היינו שראשית העבודה יהיה 'יראת הו"ה' לשמור עצמו מלא תעשה ולתקן השכינה, וזה מרמז 'יראה' שהוא בני' ג"פ שם ע"ב, היינו שצריך להמשיך שם ע"ב שהוא בחכמה, לתקן היראה שהוא השכינה, כמו שמבואר בעץ חיים (שער תיקון נוק' פ"א) וז"ל: וזה סוד 'הו"ה' בחכמה יסוד ארץ' (משלי ג יט) הנאמר בתקונים (סא ע"ב) כי אבא יסוד ברתה. והענין כי במקום גילוי יסוד אבא שם מתחיל בנין המלכות רחל הנקראת ארץ עיי"ש.

ואחר שיגיע לדרגה של יראה, אז יוכל להשיג ולהגיע לאהבת השם שיעשה המצוות עשה מתוך אהבה ושמחה, ולא מתוך הכרח משום שהוא מחויב, כמו שהבן עושה מצוות אביו מתוך שאוהב לשמח את אביו. ועיי' אלו שני המדרגות יש לשכינה עליה, שמקודם עולה ע"י יראה, ואח"כ עולה יותר ע"י אהבה.

הקב"ה יעזור שנוכל לקיים את המצוות מתוך אהבה, וזכותו יגן עלינו, ונושע בכל הישועות, ובא לציון גואל בב"א.

(יומא דהילולא תש"ע)

המציאות. וזהו הדגש 'כי אם ליראה' עכ"ל. ויכולים להוסיף על דבריו הקדושים, שזה ידוע שהעבודה של האדם הוא שיהיה בכחינת 'מה' במדת ענווה, כמ"ש אצל משה רבינו שאמר 'ונחנו מה' (שמות מז ז) שאנחנו אין ואפס נגדו יתברך שמו, ועיי"ז הוא ממשיך את השם מ"ה החדש שמתקן כל חלקי השכינה שהיא בגלות כמבואר בעץ חיים (שער התיקון פ"א).

כי בהיפוך ח"ו רואים בחז"ל (ברכות מג:): שהמתגאה כאילו דוחק רגלי השכינה. וכן אמרו (סוטה ה.) כל אדם שיש בו גסות הרוח, אמר הקדוש ברוך הוא אין אני והוא יכולין לדור בעולם. רואים שהמתגאה פוגם בשכינה, אבל התיקון הוא שילך במדת הענווה, ואז יתקן את השכינה.

וזה אמרו 'מה' שהוא מדת ענווה 'הו"ה' אלהיך שאל מעמך' מבני ישראל שילכו במדת 'מה' בענווה, ועיי"ז יהיה 'הו"ה' אלהיך' שהקב"ה ידור עמו בעולם והשכינה הקדושה שורה עליך, ואז יהיה 'כי אם ליראה' דהרי אמרו חז"ל (ראש השנה ג.) שתיבת 'כי' משמש בארבע לשונות, ואחד מהם הוא לשון 'דהא' שנותן טעם לדבר. וזהו שנתן טעם למה צריך לעבוד בדרך 'מה', כי עיי"ז זה יהיה לו הכוח להמשיך שם מ"ה החדש, ולתקן בחינת 'יראה' שהוא השכינה (תיקון הקדמה ו.).

והנה צריך לדעת למה אצל יראה אמר הלשון 'ללכת בכל דרכיו', ואצל אהבה כתוב הלשון 'ולעבד את הו"ה' אלהיך'.

היום הוא יומא דהילולא של אא"ז הגה"ק רבי אלכסנדר סענדר מקאמרון זי"ע, ונאמר דברי תורה ממנו, כי עיי' שמדברים מחדושי תורה של הצדיק יכולים להתדבק אל הצדיק, כמו שאיתא בספה"ק מאור עינים (ישמח לב מסכת שבת) בשם מרן הבעש"ט הקדוש זי"ע, על מה דאיתא במסכת יבמות (צז.) רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, כל ת"ח שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דוכבות בקבר. שאם מדברים מדברי תורה של הצדיק הוא בחינת התדבקות רוחא ברוחא, והוי כמו שמשמטח על הציון שהצדיק, ויכול להיות שהוא עוד יותר מזה.

וזהו מה שאמר אא"ז הדבר תורה אחרונה שלו בסעודה שלישית, שנפטר במוצש"ק, וערך את שולחנו בסעודה שלישית, ומיד כשעה לאחריו נפטר לעולם שכולו טוב (מובא בהיכל הברכה במדבר דף צ.).

שאמר עה"פ 'ועתה ישראל מה הו"ה' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את הו"ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את הו"ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך' (י.יב). שצריך להבין מהו הדגש שאומר התורה 'כי אם ליראה'. ואמר בזה אא"ז 'מה הו"ה' אלהיך' הכל 'שואל מעמך' שתהא כמותו, שכל המדות יכולים להתלמד מהקב"ה כמו שאמרו חז"ל (סוטה יד.) מה הוא רחום אף אתה רחום, וכיוצא בו בכל המדות. 'כי אם ליראה' זה לא שייך לשאול ממך, שלא יכולים ללמד מהקב"ה שאצלו לא שייך יראה, כי שם העדר

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

לֹא תִירָא מִהֶם זָכַר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ לְפָרְעָה וּלְכָל מִצְרַיִם (ז ח).

והענין כי כל האותות והמופתים והנפלאות שעשה הש"י עמנו, הם קיימים לעד להשפיע מעין כזה לעולם, ומקרא מלא (יזמיה לב כ) אשר שמת אותות ומופתים בארץ מצרים עד היום הזה, כי הם מאירין לדור דור, על כן צוה הש"י לספר בנפלאותיו וביציאת מצרים, להמשיך מן הארה והפתיחה הראשונה, שיעשה עמנו עד היום הזה נסים ונפלאות ויגאלנו, ויכניע את שנאנו ערב רב והרשעים הגוים, וישמידם ויכריתם וישפילם במהרה בימינו. והו שאמר בכאן 'לא תירא מהם זכר תזכר' שתעשה בחינות זכר דכר משפיע כזכר, כי הפלא הוא זכר להשפיע אותות ומופתים 'עד היום הזה', והראשון נקרא זכר, וכשוזכרין אותו לאשתעי ביציאת מצרים, נעשה זכר להשפיע 'עד היום הזה' נוראות ונפלאות, 'מימים ימימה' (שמות יג י) הראשון נקרא 'ימים' לשון זכר, להמשיך ל'ימימה', והו 'זכר תזכר את אשר עשה ה' אלהיך לפרעה המסות הגדולה' (דברים ז ח), וזוה דתשתי ותזכר את המפתים והאתת שנעשו בימי פרעה, יהיה זאת הפתיחה שנפתח בימי מצרים זכר משפיע נפלאות 'עד היום הזה'.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

אָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי הוֹי"ה יַחֲיֶה הָאָדָם (ח ג).

'פי' הפ"א בדגש לתיקון הקריאה בקבלה נגד כללי הדיקדוק, כי הוא דקדוק עניות לקלקל המבטא עבור טפשות המדקדקים, ולכן בכמה המקומות אין לחוש להם, ובפרט בדגש ורפה שאין אנחנו בקיין כלל במבטא, כי עיקר הדגש להטעים אות בכפל ובנחת שלא ישתנה המבטא, אבל לא שיאמר 'משמח חתן וחלה' וכדומה מן המפשות שמקלקלין הלשון והמבטא, ובפרט בדגש ורפה, שמבטא הספרדים הוא הנכון. אבל במקום שאינו מקלקל המבטא, בודאין אין לשנות ממבטא של אבותינו אשכנזים שאין להם ידיעה בדגש ורפה, אלא באלו האותיות ב"כ פ"ת, אבל לקלקל המבטא חס וחלילה.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

אֶת הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְבו תִדְבֹק וּבְשִׁמּוֹ תִשְׁבַּע (י כא).

רצה לומר ואם תאמר כשאמר 'את ה' אלקיך תירא' במילא ידענו שאותו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבוע. א"כ לכאורה לא היה צריך לומר אלא 'את ה' אלקיך תירא', ובמילא ידענו שבודאי לעבוד להקב"ה ותתדבק בהקב"ה ובשמו תשבוע. ואם לאו כמה נראה בו שהוא ירא שמים כי ירא שמים כולל הכל. אלא כתב הרמב"ם מן מלכינו ולה"ה (הלכות יסודי התורה פ"ב ה"ב), שיראה ופחד לא שייך אלא למי שמכיר אותו גודל חשובותו, אבל למי שאין מכיר אותו לא שייך יראה ופחד ממנו. לזה סיפה פירושה לרישא, כלומר אם עובד ישראל להקב"ה ומתדבק עמו בדכתיב (דברים ד ד) ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, ומשביע עצמו בשמו של הקב"ה, שבאלו מדרגות מכיר להשי"ת גדולתו יתברך, עבור זה כתיב 'את ה' אלקיך תירא' כי עתה ידעת עד היכן צריך אתה לירא את השי"ת.

(בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

אָרְץ אֲשֶׁר הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ דָרַשׁ אֶתְּהָ תִמְיֵד עֵינֵי הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרִשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה (יא יב).

'מרשית' דין לחוד חסר אל"ף בכל קריא. על פי הדרש חז"ל (ר"ה טו:) כל שנה שרשה מתחילה מתעשרת בסופה. ובוזרה (ח"ג רד.) אלמלא בהאי 'ראשית' אשגת, לא אתחברת לעלמין ע"ש הלשון. דהא 'רשית' הוא [מספר] ז' פעמים ע"י, המשגיה בכל פרט ופרט ובכל תנועה ותנועה, וכשהוא חסר אל"ף מורה שחסר הא"ז מן בת ע"י, כמעט ותכהין (בראשית כ א), דהיינו שאינו בהתגלות לראות כל אחד בא"ז אלהותו יתברך, היאך הוא ממש בכל עולם ובכל תנועה, עד ימות המשיח שאז עין בעין יראו (ישעיה נב ה).

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

אֶת הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְבו תִדְבֹק (י כא).
דרשו חז"ל (כתובות קיא:): 'ובו תדבק' כלומר להדבק בתלמודי חכמים, לעשות עמהם פרקמטיא ולהשיא בתו לת"ח. והרמב"ם (מ"ע ו) מנאה במנין תרי"ג, וכן כל מוני המצות מנאו זה למצוה ממנין המצות. והנה באמת דבר אלהינו יקום לעולם (ישעיה מ ח) ואין לבקש מעם לשום מצוה, אבל עכ"ז רשות נתונה כפי בינת האדם.

דהנה התורה יחדה לנו המצוה זו, לבטחון נפשותינו לאור באור החיים (איוב לג ל), דהנה מקובלים אנחנו מפי רבותינו הקדושים חכמי אמת לאמתו, שמחויבים אנחנו ב' פעמים למסור נפשותינו על אהבת השם. פעם אחת, בקריאת שמע לצורך תוספת קדושה כמלאכי מעלה. ופעם ב', בנפילת אפים שאנחנו מפילים עצמנו לאתר דמותא ממש (וזה"ק ח"ג קכא), בכדי להעלות משם נשמות הנדחים, ולפעמים צדיקים לגודל אהבת השם מפילים עצמם עד מקום אבדן, להעלות בכח מסירות נפשם נשמות האבודים, הגם שמומש לסכנה יחשב, כמבואר הכל מפה קדוש של רבינו האר"י (פע"ח שער נפילת אפים פ"ד), מכל מקום לאהבת השם בסוד תביאמו ותמנעו' (שמות פו ז) עושים הכל.

וממורי הקדוש [הרה"ק רבי יעקב יצחק מלובלין] נשמתו עדן, שמעתי פירוש על הפסוק 'אתם הדבקים בהו"ה אלהיכם' (דברים ד ד) כלומר אותן הדבקים בת"ח, 'חיים כולכם היום' יכולים הת"ח להעלותם, אבל אותן המתלוצצים מת"ח, והת"ח נבוה בעיניו, וגדולה השנאה ששונאים אותנו (פסחים מט:), בודאי אין בכח של ת"ח להעלותם במסירות נפשם.

ולזה קבע הקב"ה שחפץ חסד הוא (מיכה ז ח), למצוה ממנין המצות לאהוב ולהדבק בתלמודי חכמים, בכדי שיהיה נפשותינו בטוח לחזור למקור אשר חוצבה משם, כי הם במסירות נפשם בסוד נפילת אפים, וכן בכל מצוה שצדיק עושה, כוונתו גם כן לצוות [לחבר] כל המדרגות התחתונות, נשמות הנפולים לאל אחד.

וזהו פירוש המשנה (סנהדרין פ"ג מ"א) 'כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא' כלומר אפילו אותם שהיו מעשיהם מתועבים 'שנאמר (ישעיה ס כא) ועמד כולם צדיקים' כלומר כל הצדיקים שבהם, 'לעולם' כוונתם, הן במסירות נפש בנפילות אפים, והן בשאר המצוות, 'ירשו ארץ' ויהיה פירוש 'ירשו' כמו שביאר התנא דבעל סדר עולם (יבמות פב:): 'שירוש' הוא נאמר על 'קדושה'. היינו שמכוונים הצדיקים לקדש 'ארץ' אותן שהלכו במחשכי הזמן, וגבר עליהם הארציות.

ומביא התנא סיום מקרא, למי אני אומר כן שלכם יהיה נכון ובטוח על חלק העולם הבא, 'נצר מטעי' כלומר הצדיקים אשר בשבילם נתגלו כל 'מעשה ידי' בריאת כל העולמות, 'להתפאר' חשוכים אצלם ומתפארים במעשיהם, המה בכלל שבודאי יש להם חלק לעולם הבא.

(זכרון דברים' מרבינו אלכסנדר סנדר מקאמרנא)

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדורות

רבינו הגאון הקדוש רבי אלכסנדר סנדר מקאמנא בן רבינו הגאון הקדוש רבי יצחק אייזיק מסאפרין זיע"א בעל הזכרון דברים' כ"א אב תקע"ח

פנינים יקרים פסקי הלכות והדרכות ישרות מלוקט מספרי בנו יחידו

רבינו הגאון הקדוש קודש הקדשים איש האלוקים רבי יצחק אייזיק מקאמנא זיע"א בעל ההיכל הברכה

היתר לילך במגפיים של שעטנז

מנעל של זרב אין בו משום כלאים (כלאים ט ז). ולי נראה שלובשין אותו להחם את רגלו, ולובשין בימי הקור על המנעל של עור, וכיון שלובשו על המנעל של עור אינו נהנה ואינו דרך מלבוש, ולכן מנהגי אף שאיני הולך בשום בגד צמר שאינו מוחזק בהיתר, אף על פי כן דרכי לילך באותו הבארלטשין שלובשין על המנעלים של עור הנקראין שטיבל (מגפיים), וכך היה מנהג אדוני אבי ז"ל. (עצי עדן שם)

עמלות התורה

והתנא בא לומר לו לצדיק, שישמח לבו וינהיר נשמתא, ולאן אתה הולך, למקום שעשוע נשמות עדן גן אלהים, ולא תחוש כלל ליסורין שיש לך בעולם קצר, שמח בחלקך, וכן שמעתי מאבי הקדוש מוה"ר אלכסנדר זצ"ל, ואני הייתי ילד קטן, והיה שני ימים שלא היה לנו פת לחם, והוא היה עוסק בתורה ופניו בוערות כמראה הפלפלים, ואחר כך נכנס לבני ביתו וראה צערם, אמר בניי עס איז דין נישט איבער זיבעציג יאהר. (נוצר חסד אבות ג א)

מוח צלול לעבודת השם

וכן אמר אבי הצדיק מוה"ר אלכסנדר זצ"ל, לאיש אחד שהיה מייגע עצמו להיות טוב ולא ישן, אמר לו, מוטב לך שתהיה שני שעות בן אדם, ולא עשרה שעות סוס נושא בעול ותישן כל ימך, כי הנעירה יותר מדי מזיק. (נוצר חסד אבות ג ד)

דרכו בלימוד התורה הקדושה

וכן היה נוהג אדוני אבי הגאון הצדיק, שהיה לומד ש"ס עם כל מפרשי השי"ס, תוספות רשב"א ורי"ף ור"ן ורא"ש, לא הניח דבר קטן וגדול, עד השולחן ערוך עם נושאי כליו, והיה טוחן מלין דאורייתא, ומברר זהו שיטת התוספות, ובירר כל השיטות להלכה ברורה סלת נקיה, עד שהיה נפשו שבעה ופניו מלהטות מאור התורה, ולמד רוב היום בטלית ותפילין מאירין, עד שמרוב אור התורה ומתיקות נשכח ממנו כמה ימים לאכול, פעם אחת למד מקוואות ראשונים ואחרונים עם מרן הרב בית יוסף ושולחן ערוך, ולא אכל מיום השבת עד יום החמישי, ונכנס אצלו תלמידו האהוב ידו נפשו, הרב הגאון הצדיק המפורסם מוה"ר יודא צבי שהיה אב"ד בק"ק ראזדיל, ואמר לו: רבינו מה זה שלא אכל אדוני מיום שבת, והשיב לו: בני חביבי, תאמין לי בודאי, אם הרגשתי שלא אכלתי לא הייתי עושה זאת, אבל מרוב אור התורה שבעה נפשי, ולא הרגשתי ולא ידעתי אם אכלתי או לא. ומימיו לא השיג פניו ועיונו על איזה דקדוקי עניות, ולא השיג עיונו לחדש פשטים ופילפולים, אלא לשבוע נפש מסלת דאורייתא הלכה נקיה וברורה, ממילא נתחדש לו עניינים נפלאים ונוראים בשיטות עמוקות, הפלא ופלא.

(נתיב מצותין נתיב התורה שביל הראשון)

פסט והפסיק בתפילין יחזור ויברך

בכל פעם שמניח תפילין אפילו הזיוס אדעתא להניחם תיכף צריך לברך, ולא יברך אלא ברכת להניח, אבל אם הפסיק הרבה או הלך לביה"כ, מברך להניח ועל מצוות. כך הוא עיקר הלכה חוזר ומברך, כפסק מרן הבי"ו וכפשיטות הגמרא, וכפסק כל הגאונים ראשונים ואחרונים כמו שהכריע מרן הבי"ו, כי כך הוא הלכה ברורה, אבל לא יברך אלא אחת כפסק הבי"ו. אבל אם הפסיק הרבה שגם רמ"א מודה, יברך שתיים, וכך נהג מורי אבי הגאון מו"ה אלכסנדר, וכן נהגו הרבה גדולי ישראל וגאוני ארץ שבזמנינו, וכן נהג הגר"א מוילנא. (שלחן הטהור כה ט, זר זהב ו)

ב' זוגי תפילין יחד

מן הראוי ממכה טעמים, להניח שני זוגי תפילין ביחד כדעת הרא"ש, וכן נהגו הרבה צדיקים קדושים, וכן נהג מורי אבי, וצוה עלי קודם פטירתו שאנהג כך.

(זר זהב ל א)

לא אמר פרשיות קדש והיה כי יביאך

איתא בספרי שמע והיה אם שמוע בשינון, ואין קדש והיה כי יביאך בשינון, ואין צריך לאומרם כלל, וכך נהגו כל הצדיקים, ומורי אבי, ומורי דודי רבינו צבי מזידיטשוב ז"ל. (שלחן הטהור לח י)

שעה הוי שעור עכול בין

המנהג שאין מברכין (על היין) אלא פעם אחת ודעתו לפטור הכל, ואין בינינו דין נמלך כלל, אבל אם שהה בתוך הסעודה שיעור שעה גדולה ולא שתה יין, מברך עוד הפעם אחר שעה, כי שיעור עיכול יין ופירות אינו אלא שעה, כך פסק אבי מורי הגאון רבינו אלכסנדר, ואין המנהג כן, ואני שומע ברכה מפי אחר ויכוין לפטור אותי.

ברכת הגידעמפט

ומני גידעמפט, הבאין לבשר, ואוכל עמהן פת אינו מברך עליהן, כי כל זה מתיקוני הסעודה ואינו מברך עליהן אפילו כשאוכל מעט בלא בשר ופת, אבל כשאוכל אותם סתם באמצע הסעודה מברך עליהם, וכך נהג אבי הגאון, בשם הגאון הקדוש מוה"ר מניקלשבורג. (זר זהב קעו א)

זימון ע"י קטן

קטן שיועד למי מברכין, בזמן הזה שכל אחד מברך לעצמו, יכול קטן לזמן להוציא את הרבים ידי זימון, ובפרט כשיש עשרה בלא הוא, וכן עשה אבי מורי הגאון מעשה, שילד קטן הייתי בחייו ונתן לי כוס לברך להוציא את הרבים. (שלחן הטהור ר ג)

גודל כוח השבת

תוספתא, כיון דאמר קין גדול עוני מנשא, מחל ליה קב"ה פלגו מעונשיה, בגין דגזר עליה בקדמיתא ואמר ליה נע ונד תהיה בארץ, והשתא אשתאר בנד בלחודי, הה"ד ויצא קין מלפני יהו"ה וגו', כלומר

דכד נפק מן קדם יהו"ה, הוה בגין למהוי נד בארעא, ולא נע, ועוד אמרו, כד נפיק קין מן קדם יהו"ה, אמר לו אדם, ברי, מה אתעביד על דיך, אמר לו קין אבא כבר אתבשרית דמחל לי קב"ה בנד בלחודי, אמר לו היאך הוא, אמר לו בגין דתבית ואודית קמיה, אמר אדם, וכי כדן הוא רב ותקף חילא דתשובה, ואנא לא ידעית, שרא לשבחה למריה ולאודאה ליה, פתח ואמר (תהלים צב א) מזמור שיר ליום השבת טוב החדות ליהו"ה, כלומר טוב לשבחה ולאתבא ולאודאה קמיה קב"ה, ע"כ: (זוהר הקדוש בראשית נד ב) נ"ד שם ד"ן מעלה מ"י, בסוד שם יו"ד ה"א וי"ו ה"א הידוע, המעלה מ"י, וזהו נ"ד בארעא, לתקן זה הוצרך נ"ד בארץ, ופירש אבי מורי רבי הגאון אמיתי הקדוש, ששאל אדם מה נעשה בדין, והיטב עשיתי תשובה, ונתפרתני בנד לבדו, ומתמה אדם וכי כדן הוא רב ותקף חילא דתשובה, בתמיה שאינו נמחל לגמרי ואנא לא ידעית, כזה שרא לשבחה במזמור שלי"ה שהשבת מוחל הכל אפילו עובד ע"ז כדור אנוש מוחלין לו לגמרי, ודפח"ח.

(זוהר חי דף רי ע"א)

מנהגו בתלעים בחומץ

ואת נבלם תשקצו (ויקרא יא), את נבלם תשקצו להביא את היבחושים ששינגן (תוי"כ). יבחושים היינו תולעים הגדילים בחומץ ששינגן, ופירשו על המטפחת אסורים, וקבלתי מהרב הגאון אב"ד דק"ק ביטשאטש, שלא מהני כלל מה שנהגו לחמם החומץ ולסננו, כי אפילו בבגד עב כמין לבדים עוברין עם המשקה מגודל דקות התולע, ואמר לנו שמנהג טוב לקח משפך וליתן לתוכו צמר גפן, ולחמם החומץ ולסננו בתוך המשפך, ובזה לא יעברו התולעים, אבל הוא טירחא יתירא מאוד, ולכן מנהגי כפי מה שקבלתי, מנזר ישראל אבי מורי הרב הגדול ז"ל, מבלי לסננו כלל, ואז לא הוה פירש.

(עשירית האיפה דף סז ע"א)

שלא לראות חטא בחבירו

ושמעתי מאבי מורי הגאון הקדוש מוה"ר אלכסנדר ז"ל, לא תשא עליו חטא (ויקרא יט ז) מלשון משיאין משואות (פסחים ב:). וכן מלשון שא נא כלך (בראשית כו ג) לשון חידוד, שלא תערב אש הגבורות וחידוד החרב על חברך, במה שתראה את חטאו. (אוצר החיים מצוה רמד)

ספיה"ע כל לילה מצוה בפ"ע

מדיני המצוה למימני יומי ושבועי בכל לילה שיהיו תמימות וכל לילה חלק מצוה בפ"ע, ואם שכח ולא מנה בלילה מונה ביום בלא בברכה ואם גם ביום שכח מונה בשאר לילות עם כל ישראל בברכה, כך הוא דעת כל הראשונים ואין ביד פוסק אחד להכריע נגד רוב מנין ורוב בנין, וכך הונהג אאמ"ר ז"ל וכל הצדיקים. (אוצר החיים מצוה שג)

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

וְהָיָה עֲקֵב הַתְּשׁוּמֵינוֹן אֶת הַמְשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה (ו יב).

נר' לרגלי דבריך ואור לנתיבות' (תהלים קיש קה). לזה אמר כאן נר' שהם המצוות שעושין ישראל קדושים, כמ"ש נר מצוה ותורה אור' (משלי ו כג), בקשתי ושאלתי מאת הש"ת לרגלי לדבריך' כלומר כמו שאמר ארמו"ר דודי רבינו צבי מזידיטשוב ולה"ה

לרגלי דבריך' כשאני מזכיר הברכה של מצוה, אפילו רגלי גם כן מרגישין חיות רוחני של המצוה. 'ואור' רצה לומר וע"ז 'אור' של התורה יהיה תיקון לנתיבותי' ליסוד צדיק ברית קודש שלי. (בן ביתי' על תהילים, מרבינו אליעזר צבי מקאמנא)

כ"ק דינה וישועה באהלי צדקים

ברגשי גיל ושמחה ברוך שיר ושבחה
משגרין ברכת מזלא טבא וגדיא יאה
כוס מלא ברכאין עילאין קדישין
קדם הוד מעלת עטרת תפארת ראשינו ותפארתנו
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לרגל נישואי נכדתו תחי'

בת לבנו הרה"צ רבי מתתיהו סאפרין שליט"א
עב"ג הבה"ה שלום מעכלאוויטש גי"ו
בן הרה"ג ר' יוסף יצחק שליט"א
בן אדמו"ר מראדוויל שליט"א
והתן אדמו"ר מזידיטשוב מאנסי שליט"א

תערב נא עתירתנו קדם גורא עלולה
שהזיווג יעלה יפה יפה בדרך התורה והיראה
בדרכי אבותינו רבותינו הקדושים מצקי ארץ ארצי הלבנון זיע"א
ויזכה כ"ק רבינו שליט"א לרוות מהם ומכל ויצ"ה
מלוא הופניים נחת דקדושה לאורך ימים ושנות היים

הנהלת המוסדות

נחמו נחמו עמי
כסא הנחמתא למעלת כבוד הנגיד הנכבד שמו מפארים
הרה"ה אלטער מרדכי שמואל מנדלבוים שליט"א
טורנטו קנאדה
העומד תמיד לימין כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ולומין מוסדותינו הקדושים
על פטירת אמו האשה החשובה
מרת שרה צירל ע"ה
זכתה להעמיד דורות ישרים מבורכים זרע ברך ה'
מן השמים ינחמו אתכם בכפלים
ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולכם
אך שישן ושמחה ימצא במעונכם
ונטבה במהרה לנחמת ציון ובנין ירושלים אמן
הנהלת המוסדות

הגנו מתכבדים להזמין את כל קהל הקודש
מתפללי ולומדי בית מדרשינו
לרגל יומא ההלולא דרבינו הגאון הקדוש
מרן רבי אלכסנדר סענדר מקאמרנא זיע"א
בעמח"ס זכרון דברים ב"ה
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
יערוך את שולחנו הסהוד
ביום ראשון פרשת ראה
כ"א מנחם אב
בשעה 2:00 בעהרים
בהיכל בית מדרשינו
זכות רבינו הקדוש ימליץ טוב בעדינו אכ"ר
הגבאים